

ger, der har været, at det vel er forståelsen og sammenfatningen af det, Socialdemokratiet nu står for.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Må jeg starte med at sige til fru Line Barfod, at jeg ikke mener, det er skræmmekampagne at sige, at der vil være en hel række væsentlige områder, når det gælder bekæmpelse af international kriminalitet og terrorisme, som Danmark ikke længere kan deltage i på det europæiske niveau. Jeg synes, man skal læse Udenrigsministeriets notat, som er bemærkelsesværdigt klart. Det er ikke, fordi de andre smider os ud, men fordi vores forbehold betyder, at vi må forlade samarbejdet.

Kl. 11.30

Jeg vil gerne sige til både fru Anne Grete Holmsgaard og til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg ikke mener, det er korrekt, når fru Anne Grete Holmsgaard siger, at vi ikke kan komme af med ulemperne omkring det retlige forbehold, hvis vi får den nye opt in-model. Det er sådan set den eneste mulighed, vi har for at kunne komme af med de ulemper, der vil være forbundet med det retlige forbehold.

Det, man jo skal forstå, er, at der ikke var flertal for noget som helst. Vi har ikke flertal sammen med Det Radikale Venstre. Vi ved ikke præcis, hvor SF er på de her områder. Regeringen kunne ikke få et flertal for det her med Dansk Folkeparti. Det forekommer ikke særlig troværdigt. Danmark stod altså i en situation, hvor vi ikke havde flertal for noget som helst på vores europæiske område. Der påtog vi os et ansvar og gik ind og sagde til statsministeren: Vi accepterer, at du nu går ned og undersøger, om der er mulighed for at kunne omskrive det danske forbehold. Der vil vi nu få syn for sagen, og så vurderer vi, når vi kommer hjem efter regeringskonferencen, hvordan vi håndterer det.

Det betyder, at der igen er mulighed for at skabe flertal for dansk EU-politik. Det gav vi et bidrag til. Sådan er det nu engang, at man er nødt til at gøre det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er mærkeligt at høre hr. Henrik Dam Kristensen beskrive, hvordan Socialdemokratiet har tvunget V og K til at gennemføre en politik, de ikke selv er enige i. Hvis man kigger

på de citater, der er i stribevis af fra Venstres og Konservatives ganske fortidige liv, så er der masser af beskrivelser af, at man ville have afskaffet forbeholdet totalt. Og nu har Socialdemokratiet åbenbart tvunget regeringen til at finde en løsning, der kun er en halv løsning.

Jeg synes stadig væk, det ville være det rigtige, om man gav befolkningen mulighed for at slippe af med hele forbeholdet. Så man, når man kom til afstemning, fik mulighed for at sige: Vi vil gerne bevare; vi vil gerne afskaffe; eller vi vil gerne ændre. En af de tre muligheder. Det har hr. Henrik Dam Kristensen endnu ikke villet svare klart på, selv om han lagde op til det i sin allerførste korte bemærkning. Derfor kan jeg kun konstatere, at Socialdemokratiet ikke ønsker at give folk et reelt valg, men simpelt hen ønsker at holde Danmark uden for den fælles asylpolitik i Europa. Det er hermed fastslået.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Henrik Dam Kristensen er i sine svar fuldstændig ligeglad med, at EU nu får en række fælles symboler. Det officielle flag, nationaldag, fælles devise. Det er hr. Henrik Dam Kristensen fuldstændig ligeglad med, og det er hr. Henrik Dam Kristensen selvfølgelig også i sin gode ret til. Man bestemmer jo selv, hvad man er ligeglad med. Men det, der er interessant for os her i Folketingssalen, er at forfølge, om de partier, der nu går ind for forfatningen, har en linje i deres politik.

Når jeg så kigger på Socialdemokraternes oplæg fra 1995, hvor man taler om, at EU ikke skal bruge symboler for at skabe en kunstig EU-identitet, som jeg citerede fra oplægget, så er der altså et forklaringsproblem, når hr. Henrik Dam Kristensen siger: Nej, men det er ligegyldigt. Så er det altså ligegyldigt, hvad man skrev i 1995 i sit eget program. Videre i det program siger man i øvrigt også om Ministerrådet og balancen mellem de små og store lande, at man ikke vil støtte en ændring af balancen mellem små og store lande. Det siges i oplægget.

Igen taler man med to tunger. Man ville ikke støtte en ændring i balancen til ugunst for de små lande der i 1995, men nu accepterer man sandelig, at man i konventteksten går fra en situation, hvor man har rimelig god indflydelse i Ministerrådet, til en situation, hvor vi får mindre indflydelse til de små lande. Mindre indflydelse til Danmark. Det er da med to tunger, man taler.